

Sygn. akt VII Ua 16/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jacek Chaciński

Sędziowie SO Danuta Dadej-Więsyk (spr.)

SR del. do SO Edyta Telenga

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. w Lublinie

sprawy z wniosku B. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 3 lutego 2015 r., sygn. akt VII U 325/14

apelację oddala.

Sygn. akt VII Ua 16/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 17 lutego 2014 r. nr (...), (...) i przyznał B. C. prawo do zasiłku chorobowego od lutego 2015r. do 14 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach:

B. C. była zatrudniona w (...) im. (...) w L. od 9 listopada 2004 roku do 31 stycznia 2014 roku i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu (zaświadczenie płatnika składek – k. 4 – 5 akt ZUS). Wnioskodawczyni pracowała jako specjalista do spraw usług finansowych – kasjer.

W dniu 10 maja 2007 roku skarżąca zawarła umowę zlecenia z (...) Sp. z (...) w S., na mocy której wnioskodawczyni zobowiązała się do stałego wykonywania czynności agencyjnych na rzecz wskazanych przez zleceniodawcę. Czynności te związane były ze sprzedażą ubezpieczeń podmiotom obsługiwanym przez wnioskodawczynię w związku z jej pracą w (...). Zgodnie z umową skarżącą przysługiwało wynagrodzenie prowizyjne, po złożeniu przez nią stosownego rachunku (umowa zlecenia wraz z aneksami - k. 18 – 75). Aby wykonywać jakiegokolwiek czynności związane z umową zlecenia B. C. musiała mieć dostęp do systemu (...).

Wnioskodawczyni była zatrudniona na podstawie umowy na czas określony. O tym, że umowa o pracę nie zostanie z nią przedłużona dowiedziała się dopiero w dniu 31 stycznia 2014 roku.

W dniu 12 lutego 2014 roku zostało zawarte porozumienie pomiędzy skarżącą a (...) Sp. z o.o., mocą którego strony wspólnie postanowiły o rozwiązaniu łączącej /je umowy zlecenia z dniem 12 lutego 2014 roku (k. 76). W okresie 31 stycznia - 12 lutego 2014 roku wnioskodawczyni nie uzyskała żadnego przychodu z tytułu umowy zlecenia (k. 2).

Od 31 stycznia do 14 lutego 2014 roku B. C. była niezdolna do pracy z powodu choroby (zaświadczenia lekarskie - k. 2; 3 akt ZUS).

Powyższe okoliczności Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody, których wiarygodności i autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, dlatego też i Sąd obdarzył je wiarą, a także na podstawie zeznań wnioskodawczyni B. C. (k. 14 – 14v).

Sąd Rejonowy uznał, iż odwołanie B. C. jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 roku, poz. 159) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Sąd Rejonowy podkreślił, iż postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, iż po dniu rozwiązania umowy o pracę B. C. nie świadczyła żadnej pracy dla (...) Sp. z o.o. ani nie otrzymała za ten okres wynagrodzenia.

Z uwagi na powyższe Sąd I instancji uznał, iż organ rentowy nieprawidłowo odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego od 1 do 14 lutego 2014 roku.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy zaskarżając go w całości.

Zarzucając mu:

1/ naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 159)

2/ sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 w/cyt. ustawy zasiłkowej, pomimo posiadania tytułu do ubezpieczenia chorobowego na podstawie umowy zlecenia tj. kontynuowania działalności zarobkowej po ustaniu ubezpieczenia z tytułu umowy o pracę.

Organ rentowy wnosił o:

zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Opierając się na ustaleniach faktycznych jak i rozważaniach prawnych poczynionych przez Sąd I instancji Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Sąd Apelacyjny akceptuje w całości ustalenia faktyczne jak i wywody prawne

poczynione przez Sąd pierwszej instancji, zatem nie zachodzi konieczność ich powtórzenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1998 r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60).

W niniejszej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia czy nastąpiły okoliczności wyłączające prawo do zasiłku chorobowego w tym wypadku wynikające z treści art. 13 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159).

Zarzut naruszenia tego przepisu przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie jest niezasadny.

Z cytowanego art. 13 ust. 1 pkt. 2 powołanej ustawy wynika, że zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

B. C. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w (...) im. (...) w L. od 9 listopada 2004 r. do 31 stycznia 2014 r. W okresie od 10 maja 2007 r. do 12 lutego 2014 r, skarżąca była stroną umowy zlecenia z (...) sp. z o.o. w S., na mocy której wnioskodawczyni zobowiązała się do stałego wykonywania czynności agencyjnych, wskazanych przez zleceniodawcę, na rzecz podmiotów obsługiwanych przez ubezpieczoną w związku z jej pracą w (...). W okresie od 31 stycznia do 12 lutego 2014 r. wnioskodawczyni nie uzyskała żadnego przychodu z tytułu umowy zlecenia ani nie wykonywała żadnych czynności agencyjnych.

Wbrew zarzutom organu rentowego Sąd I instancji właściwie przyjął, iż do utraty prawa do zasiłku chorobowego dochodzi w następstwie m.in. kontynuacji działalności zarobkowej i właściwie zinterpretował treść przepisu art. 13 ust. 1 pkt. 2 w tym zakresie. Do utraty prawa do zasiłku chorobowego nie wystarcza bowiem istnienie tytułu do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym, którym w przypadku skarżącej była umowa zlecenia z (...) sp. z o.o. w S., lecz również kontynuacja lub podjęcie działalności zarobkowej stanowiącej tytuł. Sformułowania powyższe oznacza, iż na zasadzie kontynuacji ubezpieczony musi prowadzić, podejmować aktywność, działalność zarobkową, a ta wymaga wykonywania czynności, usług i istnienia dochodu, z tego tytułu. Wnioskodawczyni jak ustalił Sąd Rejonowy nie wykonywała żadnych czynności, w spornym okresie, na rzecz (...) sp. z o.o. w S. nie pobrała żadnych należności od tego podmiotu.

Tym samym zaskarżony wyrok jest prawidłowy a apelacja podlega oddaleniu.

Z uwagi na powyższe na mocy art. 385 kpc Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.